

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1071/2009

z 21. októbra 2009,

ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 71 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov ⁽²⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Dobudovanie vnútorného trhu cestnej dopravy so spravodlivými podmienkami hospodárskej súťaže si vyžaduje jednotné uplatňovanie spoločných pravidiel v oblasti udeľovania povolenia na výkon povolenia prevádzkovateľa nákladnej alebo osobnej cestnej dopravy (ďalej len „povolanie prevádzkovateľa cestnej dopravy“). Tieto spoločné pravidlá prispievajú k dosiahnutiu vyššej úrovne odbornej kvalifikácie prevádzkovateľov cestnej dopravy, racionalizácii trhu a zlepšeniu kvality služby v záujme prevádzkovateľov cestnej dopravy, ich zákazníkov a celého hospodárstva, ako aj k väčšej bezpečnosti cestnej premávky. Uľahčia aj skutočné uplatnenie práva prevádzkovateľov cestnej dopravy usadiť sa.
- (2) Smernicou Rady 96/26/ES z 29. apríla 1996 o prístupe k povolaniu prevádzkovateľa cestnej nákladnej dopravy a prevádzkovateľa cestnej osobnej dopravy a o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách s cieľom uľahčiť týmto prevádzkovateľom uplatňovanie slobody usadiť sa v oblasti vnútroštátnej a medzinárodnej dopravy ⁽⁴⁾ sa zaviedli minimálne

podmienky udeľovania povolenia na výkon povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy a vzájomného uznávania dokladov požadovaných na tento účel. Skúsenosť, hodnotenie vplyvu a rozličné prieskumy však ukazujú, že táto smernica sa v členských štátoch uplatňuje nejednotne. Tieto odlišnosti majú viaceré negatívne dôsledky, najmä narušenie hospodárskej súťaže, netransparentnosť trhu a nejednotnosť v monitorovaní, ako aj riziko, že podniky zamestnávajúce zamestnancov s nízkou úrovňou odbornej kvalifikácie môžu zanedbávať alebo menej prísne dodržiavať pravidlá v oblasti bezpečnosti cestnej premávky a sociálneho zabezpečenia, čo môže poškodiť obraz o tomto odvetví.

- (3) Tieto dôsledky sú tým škodlivejšie, že môžu narušiť riadne fungovanie vnútorného trhu cestnej dopravy, keďže trh medzinárodnej nákladnej dopravy niektorej kobotážnej prepravy je prístupný len podnikom v rámci Spoločenstva. Jediná podmienka, ktorá sa týmto podnikom ukladá, je, že musia mať licenciu Spoločenstva, ktorú môžu získať, ak spĺňajú podmienky udelenia povolenia na výkon povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy ustanovené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 z 21. októbra 2009 o spoločných pravidlách prístupu na medzinárodný trh nákladnej cestnej dopravy ⁽⁵⁾ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 z 21. októbra 2009 o spoločných pravidlách prístupu na medzinárodný trh autokarovej a autobusovej dopravy ⁽⁶⁾.
- (4) Je preto potrebné modernizovať platné pravidlá udeľovania povolenia na výkon povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy, aby sa zabezpečilo jednotnejšie a účinnejšie uplatňovanie týchto pravidiel. Keďže dodržiavanie týchto pravidiel predstavuje hlavnú podmienku prístupu na trh Spoločenstva a keďže v oblasti prístupu na trh sú uplatniteľnými nástrojmi Spoločenstva nariadenia, nariadenie sa ukazuje ako najvhodnejší nástroj na úpravu udeľovania povolenia na výkon povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy.
- (5) Členským štátom by malo byť umožnené upraviť podmienky, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy v najvzdialenejších regiónoch uvedených v článku 299 ods. 2 zmluvy, vzhľadom na osobitné črty a obmedzenia týchto regiónov. Podniky usadené v týchto regiónoch, ktoré spĺňajú podmienky výkonu povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy len v dôsledku vyššie uvedenej úpravy, by však nemali mať možnosť získať licenciu Spoločenstva. Úprava podmienok výkonu povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy pre

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 151, 17.6.2008, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 14, 19.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 21. mája 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 9. januára 2009 (Ú. v. EÚ C 62 E, 17.3.2009, s. 1), pozícia Európskeho parlamentu z 23. apríla 2009 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 24. septembra 2009.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 124, 23.5.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Pozri stranu 72 tohto úradného vestníka.

⁽⁶⁾ Pozri stranu 88 tohto úradného vestníka.

- podniky, ktorým by bolo udelené povolenie na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy a ktoré spĺňajú všetky všeobecné podmienky ustanovené v tomto nariadení, by nemala brániť vykonávaniu dopravy v najvzdialenejších regiónoch.
- (6) V záujme spravodlivej hospodárskej súťaže by sa spoločné pravidlá výkonu povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy mali uplatňovať v čo najväčšej miere na všetky podniky. Do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia však nie je potrebné zahrnúť podniky, ktorých doprava má len veľmi slabý vplyv na dopravný trh.
- (7) Preverovať, či podnik stále spĺňa podmienky ustanovené týmto nariadením, by malo byť úlohou členského štátu usadenia, aby príslušné orgány tohto členského štátu mohli v prípade potreby rozhodnúť o pozastavení alebo odňatí povolení umožňujúcich tomuto podniku pôsobiť na trhu. Predpokladom riadneho dodržiavania a spoľahlivej kontroly podmienok udeľovania povolenia na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy je, aby podniky mali skutočné a stabilné miesto usadenia.
- (8) Fyzické osoby, ktoré sú bezúhonné a majú požadovanú odbornú spôsobilosť, by mali byť jasne identifikované a príslušné orgány by o nich mali byť informované. Tieto osoby (ďalej len „vedúci dopravy“) by mali mať bydlisko v členskom štáte a mali by nepretržite a skutočne riadiť dopravné činnosti podnikov cestnej dopravy. Je potrebné spresniť, za akých podmienok sa osoba pokladá za osobu, ktorá nepretržite a skutočne riadi dopravné činnosti podniku.
- (9) Vedúci dopravy sú bezúhonní, ak neboli odsúdení za závažné trestné činy alebo ak im nebola uložená sankcia za závažné porušenie najmä predpisov Spoločenstva v oblasti cestnej dopravy. Odsúdenie vedúceho dopravy alebo podniku cestnej dopravy alebo sankcia uložená vedúcemu dopravy alebo podniku cestnej dopravy za najzávažnejšie porušenia predpisov Spoločenstva by mali mať za následok stratu bezúhonnosti, pokiaľ príslušný orgán zabezpečil, že jeho konečnému rozhodnutiu predchádzalo riadne ukončené a zdokumentované vyšetrovanie, v rámci ktorého boli udelené základné procesné práva, a že sa rešpektovali zodpovedajúce práva na odvolanie.
- (10) Je nevyhnutné, aby podniky cestnej dopravy preukázali minimálnu finančnú spoľahlivosť na zabezpečenie ich riadneho uvedenia do prevádzky a správy podniku. Pre podniky môže byť jednoduchou a menej nákladnou metódou preukázanie finančnej spoľahlivosti takými prostriedkami, ako je banková záruka alebo poistenie zodpovednosti pri výkone povolania.
- (11) Vysokou úrovňou odbornej kvalifikácie by sa mala zvýšiť socioekonomická účinnosť odvetvia cestnej dopravy. Je preto potrebné, aby uchádzači o funkciu vedúceho dopravy disponovali kvalitnými odbornými znalosťami. Na zabezpečenie lepšej jednotnosti skúšok je v záujme podpory kvalitnej odbornej prípravy potrebné ustanoviť, aby členské štáty mohli poveriť skúšobné strediská a strediská odbornej prípravy podľa kritérií, ktoré im prináleží definovať. Vedúci dopravy by mali mať potrebné vedomosti na riadenie vnútroštátnej aj medzinárodnej dopravy. Zoznam predmetov, ktorých znalosť sa vyžaduje na získanie osvedčenia o odbornej spôsobilosti, ako aj postupy organizovania skúšok sa môžu meniť v závislosti od technického pokroku, vzhľadom na čo by sa mala ustanoviť možnosť aktualizovať ich. Členské štáty by mali mať možnosť vyňať z preskúšania osoby, ktoré dokážu poskytnúť dôkaz o určitej nepretržitej praxi v oblasti riadenia dopravných činností.
- (12) Spravodlivá hospodárska súťaž a cestná doprava, v ktorej sa v plnej miere dodržiavajú pravidlá, si vyžadujú jednotnú úroveň monitorovania členskými štátmi. Vnútroštátne orgány zodpovedné za monitorovanie podnikov a platnosť ich povolení majú v tomto smere kľúčovú úlohu a je potrebné zabezpečiť, aby v prípade potreby prijali primerané opatrenia najmä tým, že v najzávažnejších prípadoch pozastavia alebo odnímu povolenia alebo vyhlásia vedúcich dopravy, ktorí opakovane konajú nedbanlivo alebo so zlým úmyslom, za nevyhovujúcich. Takémuto postupu musí predchádzať náležité zváženie opatrenia s ohľadom na zásadu proporcionality. Skôr než sa pristúpi k takýmto sankciám, podnik by mal byť vopred upozornený a mala by sa mu poskytnúť primeraná lehota na nápravu.
- (13) Lepšie organizovanou správnu spoluprácou medzi členskými štátmi by sa mala zlepšiť účinnosť monitorovania podnikov pôsobiacich vo viacerých členských štátoch a mali by sa znížiť administratívne náklady. Elektronické registre podnikov vzájomne prepojené na európskej úrovni, ktoré sú v súlade s predpismi Spoločenstva o ochrane osobných údajov, by zjednodušili túto spoluprácu a znížili náklady spojené s kontrolami tak podnikom, ako aj správnym orgánom. V niektorých členských štátoch už existujú vnútroštátne registre. Taktiež sa už vytvorila infraštruktúra na vzájomné prepojenie medzi členskými štátmi. Systematickejšie využívanie elektronických registrov by preto mohlo výrazne prispieť k zníženiu administratívnych nákladov na kontroly a k zlepšeniu ich účinnosti.
- (14) Niektoré údaje obsiahnuté vo vnútroštátnych elektronických registroch, týkajúce sa porušení a sankcií, majú osobný charakter. Členské štáty by preto mali prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov⁽¹⁾, najmä pokiaľ ide o monitorovanie spracúvania osobných údajov orgánmi

(1) Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

- verejnej moci, právo dotknutých osôb na informácie, ich právo na prístup a právo na vznesenie námietky. Na účely tohto nariadenia by bolo potrebné zachovať takéto údaje aspoň počas dvoch rokov, aby sa predišlo tomu, že podniky, ktoré boli vyhlásené za nespôsobilé, sa usadia v iných členských štátoch.
- (15) V záujme zlepšenia transparentnosti a s cieľom umožniť zákazníkom dopravného podniku overiť, či tento podnik vlastní náležité povolenie, mali by sa verejne sprístupniť niektoré údaje obsiahnuté vo vnútroštátnom elektronickom registri, pokiaľ sa dodržiavajú príslušné ustanovenia o ochrane údajov.
- (16) Je nevyhnutné postupne vzájomne prepojiť vnútroštátne elektronické registre, aby sa umožnila rýchla a účinná výmena informácií medzi členskými štátmi a aby sa zabezpečilo, že prevádzkovatelia cestnej dopravy nebudú v pokušení páchať závažné porušenia alebo riskovať ich spáchanie v iných členských štátoch ako v členskom štáte, v ktorom sú usadení. Vzájomné prepojenie tohto druhu si vyžaduje spoločné definovanie presného formátu údajov, ktoré sa majú vymieňať, ako aj technických postupov výmeny týchto údajov.
- (17) Na zabezpečenie efektívnej výmeny informácií medzi členskými štátmi by sa mali určiť vnútroštátne kontaktné miesta a mali by sa špecifikovať určité spoločné postupy vzťahujúce sa aspoň na lehoty a charakter informácií, ktoré sa majú poskytovať.
- (18) Na uľahčenie uplatňovania slobody usadiť sa by sa mali vhodné doklady, ktoré vydal príslušný orgán v členskom štáte, v ktorom bol vedúci dopravy usadený, uznať za postačujúci dôkaz bezúhonnosti pre prístup k povolaniu prevádzkovateľa cestnej dopravy v členskom štáte, v ktorom je usadený, pokiaľ dotknuté osoby neboli vyhlásené za nespôsobilé na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy v iných členských štátoch.
- (19) S ohľadom na odbornú spôsobilosť na uľahčenie uplatňovania slobody usadiť sa členský štát usadenia by mal uznať jednotný vzor osvedčenia vydaný v súlade s týmto nariadením za postačujúci dôkaz.
- (20) Vyžaduje sa prísnejšie monitorovanie uplatňovania tohto nariadenia na úrovni Spoločenstva. Predpokladom toho je, aby sa Komisii pravidelne predkladali správy vypracované podľa vnútroštátnych registrov a týkajúce sa bezúhonnosti, finančnej spoľahlivosti a odbornej spôsobilosti podnikov v odvetví cestnej dopravy.
- (21) Členské štáty by mali ustanoviť sankcie vzťahujúce sa na porušenie tohto nariadenia. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (22) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to modernizácia pravidiel, ktoré upravujú udeľovanie povolenia na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy s cieľom zabezpečiť jednotnejšie a účinnejšie uplatňovanie týchto pravidiel v členských štátoch, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale ho možno z dôvodu rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (23) Opatrenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (24) Komisia by predovšetkým mala byť splnomocnená na vypracovanie zoznamu kategórií, druhov a úrovne závažnosti porušení, na základe ktorých prevádzkovatelia cestnej dopravy stratia bezúhonnosť, na úpravu príloh I, II a III k tomuto nariadeniu, ktoré sa týkajú vedomostí, ktoré je potrebné zohľadniť na účely uznania odbornej spôsobilosti členskými štátmi, a týkajú sa vzoru osvedčenia o odbornej spôsobilosti s ohľadom na technický pokrok a na vypracovanie zoznamu porušení, ktoré spolu s porušeniami uvedenými v prílohe IV k tomuto nariadeniu môžu mať za následok stratu bezúhonnosti. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tohto nariadenia okrem iného jeho doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (25) Smernica 96/26/ES by sa mala zrušiť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa upravuje prístup k povolaniu prevádzkovateľa cestnej dopravy a jeho výkon.
2. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky podniky usadené v Spoločenstve, ktoré vykonávajú povolanie prevádzkovateľa cestnej dopravy. Vzťahuje sa aj na podniky, ktoré plánujú vykonávať povolanie prevádzkovateľa cestnej dopravy. Odkazy na podniky, ktoré vykonávajú povolanie prevádzkovateľa cestnej dopravy, sa v prípade potreby považujú za odkazy, ktoré zahŕňajú odkaz na podniky zamýšľajúce vykonávať toto povolanie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Pokiaľ ide o regióny uvedené v článku 299 ods. 2 zmluvy, dotknuté členské štáty môžu upraviť podmienky, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy, pokiaľ dopravu v týchto regiónoch v plnej miere vykonávajú podniky, ktoré sú v nich usadené.

4. Pokiaľ sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje inak, toto nariadenie sa odchyľne od odseku 2 nevzťahuje na:

- a) podniky vykonávajúce povolenie prevádzkovateľa cestnej nákladnej dopravy len motorovými vozidlami alebo jazdnými súpravami, ktorých celková povolená hmotnosť nepresahuje 3,5 tony. Členské štáty však môžu znížiť tento limit pre všetky alebo niektoré druhy prepravy po ceste;
- b) podniky, ktoré poskytujú služby osobnej cestnej dopravy výlučne na neobchodné účely alebo ktorých hlavnou činnosťou nie je povolenie prevádzkovateľa osobnej cestnej dopravy;
- c) podniky vykonávajúce povolenie prevádzkovateľa cestnej dopravy len motorovými vozidlami a maximálnou povolenou rýchlosťou nepresahujúcou 40 km/h.

5. Členské štáty môžu vyňať z pôsobnosti všetkých alebo niektorých ustanovení tohto nariadenia len tých prevádzkovateľov cestnej dopravy vykonávajúcich výlučne vnútroštátnu prepravu, ktorí majú len malý vplyv na dopravný trh vzhľadom na:

- a) charakter prepravovaného tovaru alebo
- b) krátke prepravné vzdialenosti.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

1. „povolenie prevádzkovateľa nákladnej cestnej dopravy“ je činnosť každého podniku, ktorý prepravuje tovar za poplatok alebo úhradu motorovými vozidlami alebo jazdnými súpravami;
2. „povolenie prevádzkovateľa osobnej cestnej dopravy“ je činnosť každého podniku, ktorý vykonáva osobnú dopravu pre verejnosť alebo pre určité kategórie používateľov za úhradu prepravovanými osobami alebo organizátorom dopravy, a to motorovými vozidlami, ktoré sú vyrobené a vybavené tak, aby boli vhodné na prepravu viac než deviatich osôb vrátane vodiča, a ktoré sú určené na tento účel;
3. „povolenie prevádzkovateľa cestnej dopravy“ je povolenie prevádzkovateľa osobnej cestnej dopravy alebo povolenie prevádzkovateľa nákladnej cestnej dopravy;
4. „podnik“ je fyzická osoba, právnická osoba, zisková alebo nezisková, akékoľvek ziskové alebo neziskové združenie alebo skupina osôb bez právnej subjektivity, alebo akákoľvek úradná inštitúcia, či už má vlastnú právnu subjektivitu, alebo

závisí od orgánu, ktorý má takúto subjektivitu, ktorá vykonáva osobnú dopravu, alebo akákoľvek zisková fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vykonáva nákladnú dopravu na obchodné účely;

5. „vedúci dopravy“ je fyzická osoba, ktorú zamestnáva podnik, alebo v prípade, že tento podnik je fyzická osoba, táto osoba alebo ak to ustanovenia umožňujú, iná fyzická osoba určená týmto podnikom na základe zmluvy, ktorá skutočne a sústavne riadi dopravné činnosti tohto podniku;
6. „povolenie na výkon povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy“ je rozhodnutie v správnom konaní, ktorým sa podniku spĺňajúcemu podmienky ustanovené týmto nariadením povoľuje vykonávať povolenie prevádzkovateľa cestnej dopravy;
7. „príslušný orgán“ je orgán v členskom štáte na celoštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni, ktorý na účely udelenia povolenia na výkon povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy preveruje, či podnik spĺňa podmienky ustanovené v tomto nariadení, a ktorý je oprávnený udeliť, pozastaviť alebo odňať povolenie na výkon povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy;
8. „členský štát usadenia“ je členský štát, v ktorom je podnik usadený bez ohľadu na to, či jeho vedúci dopravy pochádza z tejto alebo inej krajiny.

Článok 3

Požiadavky na výkon povolenia prevádzkovateľa cestnej dopravy

1. Podniky, ktoré vykonávajú povolenie prevádzkovateľa cestnej dopravy, musia:
 - a) mať skutočné a stabilné miesto usadenia v členskom štáte;
 - b) byť bezúhonné;
 - c) preukázať zodpovedajúcu finančnú spoľahlivosť a
 - d) požadovanú odbornú spôsobilosť.
2. Členské štáty môžu rozhodnúť o uložení ďalších požiadaviek, ktoré musia byť primerané a nediskriminačné a ktoré musia podniky spĺňať, aby mohli vykonávať povolenie prevádzkovateľa cestnej dopravy.

Článok 4

Vedúci dopravy

1. Podnik, ktorý vykonáva povolenie prevádzkovateľa cestnej dopravy, musí vymenovať aspoň jednu fyzickú osobu, vedúceho dopravy, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 3 ods. 1 písm. b) a d) a ktorá:
 - a) skutočne a sústavne riadi dopravné činnosti podniku;

b) je skutočne spojená s podnikom, napríklad ako zamestnanec, riaditeľ, vlastník alebo akcionár, alebo tým, že ho spravuje, alebo ak je podnik fyzická osoba, je touto osobou, a

c) má bydlisko v Spoločenstve.

2. Ak podnik nespĺňa požiadavku odbornej spôsobilosti ustanovenú v článku 3 ods. 1 písm. d), príslušný orgán mu môže povoliť výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy bez vedúceho dopravy určeného v súlade s odsekom 1 tohto článku pod podmienkou, že:

a) podnik vymenuje fyzickú osobu s bydliskom v Spoločenstve, ktorá spĺňa požiadavky ustanovené v článku 3 ods. 1 písm. b) a d) a ktorá je na základe zmluvy oprávnená vykonávať v mene podniku úlohy ako vedúci dopravy;

b) v zmluve zaväzujúcej podnik s osobou uvedenou v písmene a) sa spresňujú úlohy, ktoré má táto osoba skutočne a sústavne vykonávať, a určuje jeho zodpovednosť ako vedúceho dopravy. Úlohy, ktoré je potrebné spresniť, zahŕňajú najmä úlohy spojené s riadením údržby vozidiel, kontrolou dopravných zmlúv a dokladov, so základným účtovníctvom, pridelovaním nákladov alebo poskytovaných služieb vodičom a vozidlám a kontrolou postupov v oblasti bezpečnosti;

c) osoba uvedená v písmene a) môže ako vedúci dopravy riadiť dopravné činnosti najviac štyroch rozličných podnikov vykonávaných s vozidlovým parkom, v ktorom je spolu najviac 50 vozidiel. Členské štáty môžu rozhodnúť o znížení počtu podnikov a/alebo celkového počtu vozidiel vo vozidlovom parku, ktoré môže riadiť táto osoba, a

d) vymenovaná osoba uvedená v písmene a) vykonáva zadané úlohy výlučne v záujme podniku a svoje záväzky vykonáva nezávisle od všetkých podnikov, ktoré sa na tento podnik obrátia so žiadosťou o vykonávanie prepravných činností.

3. Členské štáty môžu rozhodnúť, že vedúci dopravy vymenovaný v súlade s odsekom 1 nemôže byť dodatočne vymenovaný v súlade s odsekom 2 alebo môže byť takto vymenovaný iba v súvislosti s obmedzeným počtom podnikov alebo vozidlovým parkom menším, ako je uvedený v odseku 2 písm. c).

4. Podnik oznámi príslušnému orgánu meno vymenovaného vedúceho alebo vedúcich dopravy.

KAPITOLA II

PODMIENKY SPLNENIA POŽIADAVIEK USTANOVENÝCH V ČLÁNKU 3

Článok 5

Podmienky týkajúce sa požiadavky usadenia

Na splnenie požiadavky ustanovenej v článku 3 ods. 1 písm. a) podnik v dotknutom členskom štáte musí:

a) mať miesto usadenia nachádzajúce sa v tomto členskom štáte s priestormi, v ktorých vedie svoje hlavné doklady o podnikateľskej činnosti, najmä všetky svoje účtovné doklady, doklady o riadení zamestnancov, doklady s údajmi o čase jazdy a odpočinku a všetky ostatné doklady, ku ktorým musí mať prístup príslušný orgán, aby preveril plnenie podmienok ustanovených v tomto nariadení. Členské štáty môžu vyžadovať, aby podniky nachádzajúce sa na ich území mali vo svojich priestoroch k dispozícii kedykoľvek aj iné doklady;

b) po tom, čo mu bolo udelené povolenie disponovať jedným alebo viacerými vozidlami, ktoré sú evidované alebo iným spôsobom uvedené do premávky v súlade s právnymi predpismi daného členského štátu, či už sú tieto vozidlá v úplnom vlastníctve, alebo nadobudnuté napríklad podľa zmluvy o prenájme alebo lízinguovej zmluvy;

c) skutočne a sústavne vykonávať s potrebným administratívnym vybavením svoju činnosť týkajúcu sa vozidiel uvedených v písmene b) a s náležitým technickým vybavením a príslušenstvom v prevádzkovom stredisku umiestnenom v tomto členskom štáte.

Článok 6

Podmienky týkajúce sa požiadavky bezúhonnosti

1. S výhradou odseku 2 tohto článku členské štáty určujú podmienky, ktoré majú podniky a vedúci dopravy spĺňať s cieľom vyhovieť požiadavke bezúhonnosti ustanovenej v článku 3 ods. 1 písm. b).

Pri určovaní, či podnik vyhovel tejto požiadavke, členské štáty posúdia konanie podniku, jeho vedúcich dopravy a všetkých ostatných príslušných osôb v súlade s rozhodnutím členského štátu. Všetky odkazy v tomto článku na rozsudok súdu, sankcie alebo porušenia podniku zahŕňajú rozsudky súdu, sankcie alebo porušenia samotného podniku, jeho vedúcich dopravy a všetkých ostatných príslušných osôb v súlade s rozhodnutím členského štátu.

Podmienky uvedené v prvom pododseku zahŕňajú aspoň to, že:

a) neexistuje žiadny vážny dôvod na spochybnenie bezúhonnosti vedúceho dopravy alebo dopravného podniku, ako napríklad odsúdenie alebo sankcie za závažné porušenie platných vnútroštátnych predpisov v týchto oblastiach:

- i) obchodné právo;
- ii) konkurzné právo;
- iii) podmienky odmeňovania a zamestnávania v odvetví;
- iv) cestná premávka;
- v) zodpovednosť za výkon povolania;
- vi) nezákonné obchodovanie s ľuďmi alebo drogami a

b) vedúci dopravy alebo dopravný podnik neboli v jednom ani vo viacerých členských štátoch odsúdení za závažný trestný čin ani sankcionovaní za závažné porušenie predpisov Spoločenstva najmä s ohľadom na:

- i) čas jazdy a odpočinku vodičov, pracovný čas a inštaláciu a používanie záznamových zariadení;
- ii) maximálnu hmotnosť a rozmery úžitkových vozidiel v medzinárodnej doprave;
- iii) základnú kvalifikáciu a ďalšiu odbornú prípravu vodičov;
- iv) technický stav úžitkových vozidiel vrátane povinných technických kontrol motorových vozidiel;
- v) prístup na trh medzinárodnej nákladnej cestnej dopravy alebo prípadne prístup na trh osobnej dopravy;
- vi) bezpečnosť prepravy nebezpečných vecí po ceste;
- vii) inštaláciu a používanie obmedzovačov rýchlosti na niektorých kategóriách vozidiel;
- viii) vodičské preukazy;
- ix) udeľovanie povolenia na výkon povolania;
- x) prepravu zvierat.

2. Na účely odseku 1 tretieho pododseku písm. b):

a) Ak bol vedúci dopravy alebo dopravný podnik v jednom alebo vo viacerých členských štátoch odsúdený za závažný trestný čin alebo mu bola uložená sankcia za jeden z najzávažnejších porušení predpisov Spoločenstva stanovených v prílohe IV, príslušný orgán členského štátu usadenia

príslušným spôsobom a včas začne a riadne uskutoční správne konanie a prípadne kontrolu v priestoroch dotknutého podniku.

Týmto postupom sa určí, či by vzhľadom na špecifické okolnosti strata bezúhonnosti nepredstavovala v tomto konkrétnom prípade neprímeranú tvrdosť. Všetky takéto zistenia musia byť riadne odôvodnené a opodstatnené.

Ak príslušný orgán zistí, že strata bezúhonnosti by predstavovala neprímeranú tvrdosť, môže vydať rozhodnutie, podľa ktorého zostáva bezúhonnosť nedotknutá. Dôvody sa v tom prípade zaznamenajú vo vnútroštátnom registri. Počet týchto rozhodnutí sa zapíše do správy uvedenej v článku 26 ods. 1.

Ak príslušný orgán nezistí, že strata bezúhonnosti by predstavovala neprímeranú tvrdosť, odsúdenie alebo sankcia povedú k strate bezúhonnosti;

b) Komisia vytvorí zoznam kategórií, druhov a stupňov závažnosti závažných porušení predpisov Spoločenstva, ktoré spolu s tými, ktoré sú ustanovené v prílohe IV, môžu viesť k strate bezúhonnosti. Pri stanovovaní priorit pre kontroly podľa článku 12 ods. 1 členské štáty zohľadnia informácie o týchto porušení vrátane informácií, ktoré im doručia iné členské štáty.

Opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením, týkajúce sa tohto zoznamu, sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 3.

Na tento účel Komisia:

- i) ustanoví kategórie a druhy porušení, ktoré sa vyskytujú najčastejšie;
- ii) definuje stupeň závažnosti porušení podľa ich potenciálu zapríčiniť riziko usmrtenia alebo vážnej ujmy na zdraví a
- iii) stanoví frekvenciu výskytu, po ktorej prekročení sa opakované porušenia považujú za závažnejšie, pričom sa berie do úvahy počet vodičov, ktorých vedúci dopravy využíva pri prepravných činnostiach, ktoré riadi.

3. Požiadavka ustanovená v článku 3 ods. 1 písm. b) sa nespĺní, kým nedôjde k zahľadaniu alebo sa neprijme iné opatrenie s podobným účinkom podľa príslušných ustanovení vnútroštátneho práva.

Článok 7

Podmienky týkajúce sa požiadavky finančnej spoľahlivosti

1. S cieľom splniť požiadavku ustanovenú v článku 3 ods. 1 písm. c) podnik musí byť neustále schopný plniť svoje finančné záväzky počas celého účtovného roku. Na tento účel musí podnik preukázať na základe ročnej účtovnej závierky, ktorú predtým potvrdil audítor alebo riadne akreditovaná osoba, že každý rok disponuje imaním a rezervami v hodnote aspoň 9 000 EUR, ak sa používa jedno vozidlo, a 5 000 EUR na každé ďalšie používané vozidlo.

Na účely tohto nariadenia sa kurz eura v menách členských štátov, ktoré sa nezúčastňujú na tretej etape hospodárskej a menovej únie, určí každý rok. Platné sú tie kurzy, ktoré sa stanovujú v prvý pracovný deň mesiaca októbra a uverejnia v Úradnom vestníku Európskej únie. Platia od 1. januára nasledujúceho kalendárneho roku.

Účtovné položky uvedené v prvom pododseku sa chápu ako položky definované v štvrtej smernici Rady 78/660/EHS z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, vychádzajúcej z článku 54 ods. 3 písm. g) zmluvy (1).

2. Odchyľne od odseku 1 príslušný orgán môže súhlasiť alebo vyžadovať, aby podnik preukázal svoju finančnú spoľahlivosť osvedčením, akým je banková záruka alebo poistenie vrátane poistenia zodpovednosti za výkon povolania, od jednej alebo viacerých bánk alebo iných finančných inštitúcií vrátane poisťovní, ktoré sa spoločne a nerozdielne zaručia za podnik vzhľadom na sumy určené v odseku 1 prvom pododseku.

3. Ročná účtovná závierka uvedená v odseku 1 a záruka uvedená v odseku 2, ktoré sa majú skontrolovať, sa musia týkať hospodárskeho subjektu usadeného v členskom štáte, v ktorom sa požiadalo o povolenie, a nie prípadne iného subjektu usadeného v ktoromkoľvek inom členskom štáte.

Článok 8

Podmienky týkajúce sa požiadavky odbornej spôsobilosti

1. S cieľom splniť požiadavku ustanovenú v článku 3 ods. 1 písm. d) má dotknutá osoba alebo osoby vedomosti zodpovedajúce úrovni ustanovenej v prílohe I časti 1 v predmetoch, ktoré sú tam vymenované. Tieto vedomosti sa preukážu prostredníctvom povinnej písomnej skúšky, ktorá sa môže doplniť o ústnu skúšku, ak o tom rozhodne členský štát. Tieto skúšky sa organizujú v súlade s prílohou I časťou II. Členské štáty môžu na tento účel rozhodnúť, že skúške predchádza povinná odborná príprava.

2. Príslušné osoby absolvujú skúšku v členskom štáte, v ktorom majú obvyklé bydlisko, alebo v členskom štáte, v ktorom pracujú.

„Obvyklé bydlisko“ je miesto, kde osoba zvyčajne býva, to znamená aspoň 185 dní v každom kalendárnom roku, z dôvodu osobných väzieb, ktoré preukazujú spätosť tejto osoby s miestom, kde žije.

Za obvyklé bydlisko osoby, ktorej pracovné väzby sú na inom mieste než osobné väzby a ktorá striedavo býva na rôznych miestach v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch, sa však považuje miesto jej osobných väzieb, pokiaľ sa tam pravidelne vracia. Táto posledná podmienka nemusí byť splnená, ak osoba žije v členskom štáte preto, aby vykonávala úlohu určitého trvania. Dochádzanie na univerzitu alebo do školy nemá za následok zmenu obvyklého bydliska.

3. Organizovať a osvedčovať písomné a ústne skúšky uvedené v odseku 1 môžu len orgány alebo úrady, ktoré na tento účel riadne oprávnil členský štát podľa kritérií, ktoré určil. Členské štáty pravidelne preverujú, či sú podmienky, za akých štáty orgány alebo úrady organizujú skúšky, v súlade s prílohou I.

4. Členské štáty môžu podľa kritérií, ktoré určia, riadne opraviť úrady, aby poskytli uchádzačom vysokokvalitnú odbornú prípravu s cieľom účinne ich pripraviť na skúšku, ako aj priebežnú odbornú prípravu s cieľom aktualizovať vedomosti vedúcich dopravy, ak o to majú záujem. Tieto členské štáty pravidelne preverujú, či tieto orgány stále spĺňajú kritériá, na základe ktorých boli akreditované.

5. Členské štáty môžu podporiť pravidelnú odbornú prípravu v oblastiach uvedených v prílohe I v časových intervaloch 10 rokov s cieľom zabezpečiť, aby vedúci dopravy boli oboznámení s vývojom v danom odvetví.

6. Členské štáty môžu požadovať, aby osoby, ktoré sú držiteľmi osvedčenia o odbornej spôsobilosti, ktoré však v priebehu posledných piatich rokov neriadili podnik cestnej nákladnej dopravy ani podnik cestnej osobnej dopravy, absolvovali rekvalifikačný kurz s cieľom aktualizovať svoje vedomosti v oblasti súčasného vývoja právnych predpisov uvedených v prílohe I časti I.

7. Členský štát môže držiteľov niektorých vysokoškolských kvalifikácií alebo kvalifikácií odborného vzdelávania, ktoré boli vydané v tom istom členskom štáte, osobitne určených na tento účel a vyžadujúcich vedomosti zo všetkých predmetov uvedených v prílohe I, oslobodiť od skúšky z predmetov, na ktoré sa vzťahujú tieto kvalifikácie. Oslobodenie sa týka len tých oddielov prílohy I časti I, v ktorých prípade sa kvalifikácia vzťahuje na všetky predmety uvedené pod názvom každého oddielu.

Členský štát môže oslobodiť držiteľov osvedčení o odbornej spôsobilosti, ktoré sú v tomto členskom štáte platné v oblasti vnútroštátnej dopravy, od konkrétnych častí skúšky.

(1) Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 11.

8. Osvedčenie vydané orgánom alebo úradom uvedeným v odseku 3 sa predkladá ako dôkaz odbornej spôsobilosti. Toto osvedčenie je neprenosné na inú osobu. Toto osvedčenie sa vystaví v súlade s bezpečnostnými prvkami a so vzorom osvedčenia uvedeným v prílohách I a III a je na ňom odtlačok pečiatky riadne oprávneného orgánu alebo úradu, ktorý ho vydal.

9. Komisia prispôsobí prílohy I, II a III technickému pokroku. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 3.

10. Komisia podporuje výmenu skúseností a informácií medzi členskými štátmi alebo prostredníctvom orgánu, ktorý môže určiť, v oblasti odbornej prípravy, skúšok a udeľovania povolení a pomáha pri nej.

Článok 9

Oslobodenie od skúšky

Členské štáty môžu rozhodnúť oslobodiť od skúšky uvedenej v článku 8 ods. 1 osoby, ktoré môžu predložiť dôkaz o tom, že počas 10 rokov pred 4. decembrom 2009 sústavne riadili podnik cestnej nákladnej dopravy alebo podnik cestnej osobnej dopravy v jednom alebo vo viacerých členských štátoch.

KAPITOLA III

UDEĽOVANIE POVOLENIA A MONITOROVANIE

Článok 10

Príslušné orgány

1. Každý členský určí jeden alebo viaceré príslušné orgány na zabezpečenie riadneho vykonávania tohto nariadenia. Tieto príslušné orgány sú oprávnené:

- posudzovať žiadosti predložené podnikmi;
- udeľovať povolenia na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, pozastavovať a odnímať tieto povolenia;
- vyhlásiť fyzickú osobu za nespôsobilú riadiť ako vedúci dopravy dopravné činnosti podniku;
- vykonávať požadované kontroly, aby sa preverilo, či podnik spĺňa požiadavky ustanovené v článku 3.

2. Príslušné orgány uverejnia všetky podmienky ustanovené podľa tohto nariadenia, ďalšie vnútroštátne ustanovenia, postupy, ktoré majú dodržiavať uchádzači, ktorí prejavili záujem, ako aj príslušné vysvetlenia.

Článok 11

Posudzovanie a evidencia žiadostí

1. Dopravnému podniku, ktorý spĺňa požiadavky ustanovené v článku 3, sa na základe žiadosti povoľuje vykonávať povolenie prevádzkovateľa cestnej dopravy. Príslušný orgán rozhodne, či podnik, ktorý predkladá žiadosť, spĺňa požiadavky ustanovené v uvedenom článku.

2. Príslušný orgán zaznamená vo vnútroštátnom elektronickom registri uvedenom v článku 16 údaje súvisiace s podnikmi, ktorým udeľuje povolenie a ktoré sú uvedené v článku 16 ods. 2 prvom pododseku písm. a) až d).

3. Lehota na posúdenie žiadosti o povolenie príslušným orgánom je čo najkratšia a nepresahuje tri mesiace odo dňa, keď sa príslušnému orgánu doručili všetky doklady potrebné na posúdenie žiadosti. Príslušný orgán môže túto lehotu predĺžiť o jeden mesiac v riadne odôvodnených prípadoch.

4. Do 31. decembra 2012 príslušný orgán pri posudzovaní bezúhonnosti podniku v prípade akýchkoľvek pochybností preverí, či vymenovaní vedúci dopravy nie sú v čase podania žiadosti vyhlásení v jednom z členských štátov za nespôsobilých na riadenie dopravnej činnosti podniku podľa článku 14.

Od 1. januára 2013 príslušný orgán pri posudzovaní bezúhonnosti podniku overuje prostredníctvom prístupu k údajom uvedeným v článku 16 ods. 2 prvom pododseku písm. f) buď priamym bezpečným prístupom k príslušnej časti vnútroštátnych registrov, alebo na základe žiadosti, či vymenovaní vedúci dopravy nie sú v čase podania žiadosti vyhlásení v jednom z členských štátov za nespôsobilých na riadenie dopravných činností podniku podľa článku 14.

Opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia, ktoré sa týkajú predĺženia lehôt uvedených v tomto odseku najviac o tri roky, sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 3.

5. Podniky, ktoré majú povolenie na vykonávanie povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, v rámci lehoty 28 dní alebo kratšej, ktorú určí členský štát usadenia, oznámia príslušnému orgánu, ktorý udelil povolenie, akékoľvek zmeny údajov uvedených v odseku 2.

Článok 12

Kontroly

1. Príslušné orgány dohliadajú na to, aby podniky, ktorým udelili povolenie na vykonávanie povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, nepretržite spĺňali požiadavky ustanovené v článku 3. Na tento účel členské štáty vykonávajú cieľené kontroly podnikov, ktoré sú klasifikované ako podniky so zvýšeným rizikom. Na tento účel členské štáty rozšíria systém hodnotenia rizikovosti, ktorý zaviedli podľa článku 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES z 15. marca 2006 o minimálnych

podmienkach vykonávania nariadení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy⁽¹⁾, aby sa pokryli všetky porušenia špecifikované v článku 6 tohto nariadenia.

2. Členské štáty musia do 31. decembra 2014 vykonávať kontroly minimálne každých päť rokov, aby preverili, či podniky naďalej spĺňajú všetky požiadavky ustanovené v článku 3.

Opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia, ktoré sa týkajú predĺženia lehoty uvedenej v prvom pododseku, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 3.

3. Členský štát vykoná individuálne kontroly, aby preveril, či podnik naďalej spĺňa podmienky prístupu k povolaniu prevádzkovateľa cestnej dopravy, vždy keď o to požiada Komisia v riadne odôvodnených prípadoch. Členský štát informuje Komisiu o výsledkoch týchto kontrol a o opatreniach prijatých v prípade zistenia, že podnik už nespĺňa požiadavky ustanovené v tomto nariadení.

Článok 13

Postup pozastavenia a odňatia povolení

1. Ak príslušný orgán zistí, že podniku hrozí, že už nebude spĺňať požiadavky ustanovené v článku 3, oznámi to tomuto podniku. Ak príslušný orgán zistí, že jedna alebo viac požiadaviek sa už viac neplní, môže podniku určiť jednu z nasledujúcich lehôt na nápravu tejto situácie:

- lehotu najviac šiestich mesiacov na prijatie náhradníka vedúceho dopravy, ak vedúci dopravy už nespĺňa požiadavky bezúhonnosti alebo odbornej spôsobilosti, ktorú možno predĺžiť o tri mesiace v prípade úmrtia alebo fyzickej nespôsobilosti vedúceho dopravy;
- lehotu najviac šiestich mesiacov, ak má podnik napraviť svoju situáciu preukázaním, že disponuje skutočným a stabilným miestom usadenia;
- lehotu najviac šiestich mesiacov, ak nie je splnená požiadavka finančnej spoľahlivosti, na preukázanie, že táto požiadavka sa bude opäť nepretržite spĺňať.

2. Príslušný orgán môže vyžadovať od podniku, ktorého povolenie bolo pozastavené alebo odňaté, aby zabezpečil, že jeho vedúci dopravy zložia skúšky uvedené v článku 8 ods. 1, pred prijatím opatrenia na nápravu.

3. Ak príslušný orgán zistí, že podnik už nespĺňa jednu alebo viaceré požiadavky ustanovené v článku 3, pozastaví alebo odníme povolenie na vykonávanie povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy v rámci lehôt uvedených v odseku 1 tohto článku.

Článok 14

Vyhlasenie o nespôsobilosti vedúceho dopravy

1. Keď vedúci dopravy stratí bezúhonnosť v súlade s článkom 6, príslušný orgán vyhlási tohto vedúceho dopravy za nespôsobilého na riadenie dopravných činností podniku.

2. Pokiaľ sa neprijme opatrenie na nápravu v súlade s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva, osvedčenie o odbornej spôsobilosti vedúceho dopravy vyhláseného za nespôsobilého uvedené v článku 8 ods. 8 nie je platné v žiadnom členskom štáte.

Článok 15

Rozhodnutia príslušných orgánov a odvolania

1. V záporných rozhodnutiach, ktoré podľa tohto nariadenia prijímú príslušné orgány členských štátov, akým je zamietnutie žiadosti, pozastavenie alebo odňatie platného povolenia a vyhlásenie o nespôsobilosti vedúceho dopravy, sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladajú.

V týchto rozhodnutiach sa zohľadňujú dostupné informácie o porušeníach, ktorých sa dopustil tento podnik alebo vedúci dopravy a ktoré môžu poškodiť bezúhonnosť podniku, ako aj všetky ostatné informácie, ktorými disponuje príslušný orgán. Spresňujú sa v nich opatrenia na nápravu uplatniteľné v prípade pozastavenia platnosti povolenia alebo vyhlásenia o nespôsobilosti.

2. Členské štáty prijímú opatrenia na zabezpečenie toho, aby podniky a dotknuté osoby mali možnosť podať voči rozhodnutiam uvedeným v odseku 1 odvolanie aspoň na jednom nezávislom a nestrannom orgáne alebo súde.

KAPITOLA IV

ZJEDNODUŠENIE A ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 16

Vnútroštátne elektronické registre

1. Na účely vykonávania tohto nariadenia, a najmä jeho článkov 11 až 14 a článku 26, každý členský štát vedie vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy, ktorým príslušný orgán určený týmto štátom udelil povolenie na vykonávanie povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy. Spracúvanie údajov v tomto registri sa uskutočňuje pod dohľadom orgánu verejnej moci, ktorý bol na tento účel určený. Príslušné údaje, ktoré obsahuje vnútroštátny elektronický register, sú prístupné všetkým príslušným orgánom daného členského štátu.

Do 31. decembra 2009 Komisia prijme rozhodnutie o minimálnych požiadavkách na údaje, ktoré sa musia vkladať do vnútroštátneho elektronického registra odo dňa jeho zriadenia, s cieľom uľahčiť vzájomné prepojenie týchto registrov v budúcnosti. Môže odporučiť, aby sa okrem údajov uvedených v odseku 2 uvádzali aj evidenčné čísla vozidiel.

(¹) Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 35.

2. Vnútroštátne elektronické registre členského štátu obsahujú aspoň tieto údaje:

- a) názov a právnu formu podniku;
- b) adresu jeho miesta usadenia;
- c) mená vedúcich dopravy určených na splnenie podmienky bezúhonnosti a odbornej spôsobilosti alebo prípadne meno zákonného zástupcu;
- d) druh povolenia, počet vozidiel, na ktoré sa vzťahuje, a prípadne sériové číslo licencie Spoločenstva a overených kópií;
- e) počet, kategóriu a druh závažných porušení uvedených v článku 6 ods. 1 písm. b), ktoré boli za posledné dva roky dôvodom na odsúdenie alebo sankciu;
- f) meno každej osoby, ktorá bola vyhlásená za nespôsobilú na riadenie dopravných činností podniku, kým sa neobnoví jej bezúhonnosť podľa článku 6 ods. 3, a uplatniteľné opatrenia na nápravu.

Členské štáty sa na účely písmena e) môžu do 31. decembra 2015 rozhodnúť, že do vnútroštátneho elektronického registra zahrnú len najzávažnejšie porušenia uvedené v prílohe IV.

Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že údaje uvedené v prvom pododseku písm. e) a f) budú uchovávať v samostatných registroch. V takom prípade sa príslušné informácie poskytnú na požiadanie alebo k nim majú priamy prístup všetky príslušné orgány dotknutých členských štátov. V prípade žiadosti sa informácie poskytnú do 30 pracovných dní od doručenia žiadosti. Údaje uvedené v prvom pododseku písm. a) až d) sú verejne prístupné v súlade s príslušnými ustanoveniami o ochrane osobných údajov.

V každom prípade majú k údajom uvedeným v prvom pododseku písm. e) a f) prístup iné orgány ako príslušné orgány, len ak im boli riadne udelené právomoci, ktoré sa týkajú dohľadu a ukladania sankcií v odvetví cestnej dopravy, a ich úradníci sú viazaní prípravou alebo iným spôsobom úradne viazaní zachovávať tajomstvo.

3. Údaje týkajúce sa podniku, ktorého povolenie bolo pozastavené alebo odňaté, zostávajú v registri dva roky po skončení platnosti pozastavenia alebo odňatia licencie a potom sa bezodkladne odstraňujú.

Údaje týkajúce sa každej osoby, ktorú vyhlásia za nespôsobilú na povolanie prevádzkovateľa cestnej dopravy, zostávajú vo vnútroštátnom elektronickom registri, kým sa neobnoví bezúhonnosť tejto osoby podľa článku 6 ods. 3. Ak sa vykoná opatrenie na nápravu alebo iné opatrenie s rovnocenným účinkom, údaje sa bezodkladne odstraňujú.

Údaje uvedené v prvom a druhom pododseku spresňujú podľa potreby dôvody, ktoré viedli k pozastaveniu alebo odňatiu povolení alebo k vyhláseniu o nespôsobilosti, a zodpovedajúce dĺžky trvania.

4. Členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa všetky údaje vo vnútroštátnom elektronickom registri aktualizovali a aby boli presné, najmä údaje uvedené v odseku 2 prvom pododseku písm. e) a f).

5. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 2, členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby vnútroštátne elektronické registre boli prepojené a prístupné na celom území Spoločenstva prostredníctvom vnútroštátnych kontaktných miest definovaných v článku 18. Sprístupnenie prostredníctvom vnútroštátnych kontaktných miest a prepojenie sa uskutoční do 31. decembra 2012, tak aby príslušný orgán ktoréhokoľvek členského štátu mohol nahliadnuť do vnútroštátneho elektronického registra ktoréhokoľvek členského štátu.

6. Komisia v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 25 ods. 2 a prvýkrát pred 31. decembrom 2010 prijme spoločné pravidlá týkajúce sa vykonávania odseku 5, ako je formát vymieňaných údajov, technické postupy na elektronické nahliadanie do vnútroštátnych elektronických registrov iných členských štátov a podpora interoperability týchto registrov s inými príslušnými databázami. Tieto spoločné pravidlá určia, ktorý orgán je zodpovedný za prístup k údajom a ich ďalšie používanie a aktualizáciu po prístupe, a na tento účel sa uvedú pravidlá o zapisovaní a monitorovaní údajov.

7. Opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia, ktoré sa týkajú predĺženia lehôt uvedených v odsekoch 1 a 5, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 3.

Článok 17

Ochrana osobných údajov

Pokiaľ ide o uplatňovanie smernice 95/46/ES, členské štáty zabezpečia najmä to, aby:

- a) všetky osoby boli informované o zaznamenávaní údajov, ktoré sa ich týkajú, alebo o plánovanom odovzdaní týchto údajov tretím stranám. V poskytnutých informáciách sa uvádza totožnosť orgánu zodpovedného za spracúvanie údajov, druh spracovaných údajov a dôvody;
- b) všetky osoby mali právo na prístup k údajom, ktoré sa ich týkajú, v rámci orgánu zodpovedného za spracúvanie týchto údajov. Toto právo sa vykonáva bez obmedzenia, v prijateľných intervaloch a bez neprimeraného zdržania či neprimeraných nákladov pre žiadateľa;
- c) všetky osoby, ktorých údaje sú neúplné alebo nepresné, mali právo na opravu, vymazanie alebo zablokovanie týchto údajov;

- d) všetky osoby mali právo vzniesť námietku zo závažných zákonných dôvodov voči spracúvaniu údajov, ktoré sa ich týkajú. V prípade odôvodnenej námietky sa tieto údaje už nesmú spracúvať;
- e) podniky v danom prípade dodržiavali príslušné ustanovenia o ochrane osobných údajov.

Článok 18

Administratívna spolupráca medzi členskými štátmi

1. Členské štáty určia vnútroštátne kontaktné miesto zodpovedné za výmenu informácií s ostatnými členskými štátmi, pokiaľ ide o uplatňovanie tohto nariadenia. Členské štáty odovzdajú Komisii názov a adresu svojho vnútroštátneho kontaktného miesta do 4. decembra 2011. Komisia zostaví zoznam všetkých vnútroštátnych kontaktných miest a odovzdá ich členským štátom.

2. Členské štáty, ktoré si vymieňajú informácie v rámci tohto nariadenia, používajú vnútroštátne kontaktné miesta určené podľa odseku 1.

3. Členské štáty, ktoré si vymieňajú informácie o porušeníach uvedených v článku 6 ods. 2 alebo o vedúcich dopravy vyhlásených za nespôsobilých, dodržiavajú postup a lehoty uvedené v článku 13 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1072/2009 alebo prípadne v článku 23 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1073/2009. Členský štát, ktorému sa doručí oznámenie o závažnom porušení, ktoré viedlo k odsúdeniu alebo sankcii v inom členskom štáte, zaznamená toto porušenie do svojho vnútroštátneho elektronického registra.

KAPITOLA V

VZÁJOMNÉ UZNÁVANIE OSVEDČENÍ A INÝCH DOKLADOV

Článok 19

Osvedčenia o bezúhonnosti a rovnocenné doklady

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11 ods. 4, členský štát usadenia akceptuje ako postačujúci dôkaz o bezúhonnosti na udelenie povolenia na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy výpis z registra trestov alebo pokiaľ takýto výpis nie je, rovnocenný doklad vydaný príslušným súdnym alebo správnym orgánom členského štátu, v ktorom mal vedúci dopravy alebo ktorákoľvek iná príslušná osoba bydlisko.

2. Ak členský štát ukladá svojim štátnym príslušníkom určité podmienky súvisiace s bezúhonnosťou, ktorých splnenie nemožno preukázať dokladom uvedeným v odseku 1, tento členský štát akceptuje ako postačujúci dôkaz od štátnych príslušníkov ostatných členských štátov osvedčenie vydané príslušným súdnym alebo správnym orgánom členského štátu, v ktorom mal vedúci dopravy alebo ktorákoľvek iná príslušná osoba bydlisko, ktorým sa potvrdzuje, že tieto podmienky sú splnené. Toto osvedčenie sa týka presných skutočností, ktoré sa berú do úvahy v členskom štáte usadenia.

3. Ak doklad uvedený v odseku 1 alebo osvedčenie uvedené v odseku 2 nevydá členský štát, v ktorom mal vedúci dopravy alebo ktorákoľvek iná príslušná osoba naposledy bydlisko, tento doklad alebo osvedčenie sa môže nahradiť prísažným alebo čestným vyhlásením vedúceho dopravy alebo ktorejkoľvek inej príslušnej osoby pred príslušným súdnym alebo správnym orgánom alebo prípadne pred notárom v členskom štáte, v ktorom mal vedúci dopravy alebo ktorákoľvek iná príslušná osoba bydlisko. Tento orgán alebo notár vydá osvedčenie, ktorým potvrdí toto prísažné vyhlásenie alebo čestné vyhlásenie.

4. Doklad uvedený v odseku 1 a osvedčenie uvedené v odseku 2 sa neakceptujú, ak sa predložia po viac ako troch mesiacoch od dátumu ich vystavenia. Táto podmienka sa vzťahuje aj na vyhlásenia podľa odseku 3.

Článok 20

Osvedčenie týkajúce sa finančnej spoľahlivosti

Ak členský štát ukladá svojim štátnym príslušníkom ďalšie podmienky súvisiace s finančnou spoľahlivosťou, ktoré nie sú ustanovené v článku 7, tento členský štát akceptuje ako postačujúci dôkaz pre príslušníkov iných členských štátov osvedčenie vydané príslušným orgánom členského štátu alebo členských štátov, v ktorých mal vedúci dopravy alebo ktorákoľvek iná príslušná osoba bydlisko, ktorým sa potvrdzuje, že tieto podmienky sú splnené. Toto osvedčenie sa týka presných informácií, ktoré sa berú do úvahy v novom členskom štáte usadenia.

Článok 21

Osvedčenia o odbornej spôsobilosti

1. Členské štáty uznávajú ako postačujúci dôkaz odbornej spôsobilosti osvedčenia zhodné so vzorom osvedčenia uvedeným v prílohe III, ktoré vydal orgán alebo úrad riadne oprávnený na tento účel.

2. Osvedčenie vydané pred 4. decembrom 2011 ako dôkaz odbornej spôsobilosti podľa ustanovení platných k tomuto dátumu sa pokladajú za rovnocenné s osvedčením zhodným so vzorom osvedčenia uvedeným v prílohe III a uznávajú sa ako dôkaz odbornej spôsobilosti vo všetkých členských štátoch. Členské štáty môžu od držiteľov osvedčení o odbornej spôsobilosti, ktoré je platné len pre vnútroštátnu dopravu, požadovať, aby zložili skúšku alebo časti skúšky uvedené v článku 8 ods. 1.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 22

Sankcie

1. Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách uplatniteľných v prípade porušenia ustanovení tohto nariadenia a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia Komisii tieto opatrenia najneskôr do 4. decembra 2011 a bezodkladne jej oznámia každú následnú zmenu a doplnenie, ktoré majú na ne vplyv. Členské štáty zabezpečia, aby sa všetky tieto opatrenia uplatňovali bez diskriminácie na základe štátnej príslušnosti alebo miesta usadenia podniku.

2. Sankcie uvedené v odseku 1 zahŕňajú najmä pozastavenie povolenia na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, odňatie tohto povolenia a vyhlásenie o nespôsobilosti vedúceho dopravy.

Článok 23

Prechodné ustanovenia

Podniky, ktoré mali pred 4. decembrom 2009 povolenie na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, sa prispôbia ustanoveniam tohto nariadenia do 4. decembra 2011.

Článok 24

Vzájomná pomoc

Príslušné orgány členských štátov úzko spolupracujú a vzájomne si poskytujú pomoc na účely uplatňovania tohto nariadenia. Vymieňajú si informácie o odsúdeniach a sankciách za všetky závažné porušenia a iné špecifické informácie, ktoré môžu mať vplyv na výkon povolania prevádzkovateľov cestnej dopravy, pričom dodržiavajú ustanovenia vzťahujúce sa na ochranu osobných údajov.

Článok 25

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 18 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 z 20. decembra 1985 o záznamovom zariadení v cestnej doprave ⁽¹⁾.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 26

Predkladanie správ

1. Členské štáty vypracujú každé dva roky správu o činnosti príslušných orgánov a predložia ju Komisii. Táto správa obsahuje:

- a) prehľad o odvetví, pokiaľ ide o bezúhonnosť, finančnú spoľahlivosť a odbornú spôsobilosť;
- b) počet udelených povolení za každý rok a podľa druhu, počet pozastavených povolení, odňatých povolení, počet vyhlásení o nespôsobilosti a dôvody, na ktorých sa zakladajú;
- c) počet osvedčení o odbornej spôsobilosti vydaných každý rok;
- d) hlavné štatistiky o vnútroštátnych elektronických registroch a ich využívaní príslušnými orgánmi a
- e) prehľad o výmenách informácií s ostatnými členskými štátmi podľa článku 18 ods. 2, ktorý zahŕňa najmä ročný počet zistených porušení oznámených iným členským štátom a doručené odpovede a ročný počet žiadostí a doručených odpovedí podľa článku 18 ods. 3.

2. Na základe správ uvedených v odseku 1 Komisia predloží každé dva roky správu Európskemu parlamentu a Rade o výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy. Táto správa obsahuje najmä hodnotenie fungovania výmeny informácií medzi členskými štátmi a preskúmanie fungovania prvkov uvedených vo vnútroštátnych elektronických registroch. Táto správa sa uverejňuje v rovnakom čase ako správa uvedená v článku 17 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 370, 31.12.1985, s. 8.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 1.

Článok 27

Zoznam príslušných orgánov

Každý členský štát odovzdá do 4. decembra 2011 Komisii zoznam príslušných orgánov, ktoré určil na udeľovanie povolenia na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a zoznam oprávnených orgánov alebo úradov zodpovedných za organizáciu skúšok uvedených v článku 8 ods. 1 a vydávanie osvedčení. Komisia uverejní konsolidovaný zoznam týchto orgánov a úradov z celého Spoločenstva v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 28

Oznámenie vnútroštátnych opatrení

Členské štáty oznámia Komisii znenie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktoré prijímajú v oblasti

pôsobnosti tohto nariadenia, najneskôr do 30 dní od dátumu ich prijatia a prvýkrát do 4. decembra 2011.

Článok 29

Zrušenie

Smernica 96/26/ES sa týmto zrušuje.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 4. decembra 2011.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 21. októbra 2009

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
Predseda
C. MALMSTRÖM

PRÍLOHA I

I. ZOZNAM PREDMETOV UVEDENÝCH V ČLÁNKU 8

Vedomosti, ktoré členské štáty zohľadnia s cieľom úradne uznať odbornú spôsobilosť, sa musia vzťahovať aspoň na nižšie uvedené predmety jednotlivito pre cestnú nákladnú dopravu a cestnú osobnú dopravu. Pokiaľ ide o tieto predmety, uchádzači o povolenie prevádzkovateľa cestnej nákladnej a cestnej osobnej dopravy musia mať úroveň vedomostí a praktických spôsobilostí potrebných na riadenie dopravného podniku.

Minimálna úroveň vedomostí uvedená nižšie nesmie byť nižšia ako úroveň trojúroveňovej štruktúry odbornej prípravy stanovenej v prílohe k rozhodnutiu Rady 85/368/EHS ⁽¹⁾, konkrétne úroveň vedomostí nadobudnutá počas povinnej školskej dochádzky, doplnená odborným vzdelávaním a dodatočnou technickou odbornou prípravou alebo stredoškolskou alebo inou technickou odbornou prípravou.

A. Občianske právo

Uchádzač musí, pokiaľ ide o nákladnú a osobnú cestnú dopravu, najmä:

1. poznať hlavné typy zmlúv používaných v cestnej doprave, ako aj práva a povinnosti, ktoré z nich vyplývajú;
2. byť schopný uzavrieť platnú prepravnú zmluvu, najmä pokiaľ ide o prepravné podmienky;

pokiaľ ide o cestnú nákladnú dopravu:

3. vedieť posúdiť reklamáciu od svojho príkazcu, pokiaľ ide o náhradu za stratu alebo poškodenie tovaru počas prepravy alebo za jeho oneskorenie dodávku, a chápať, ako táto reklamácia ovplyvňuje jeho zmluvnú zodpovednosť;
4. poznať pravidlá a povinnosti vyplývajúce z Dohovoru o prepravnej zmluve v medzinárodnej nákladnej cestnej doprave (CMR);

pokiaľ ide o osobnú cestnú dopravu:

5. vedieť posúdiť reklamáciu od svojho príkazcu, pokiaľ ide o náhradu za zranenie cestujúcich alebo poškodenie ich batožiny spôsobené nehodou počas prepravy alebo pokiaľ ide o náhradu za oneskorenie, a chápať, ako táto reklamácia ovplyvňuje jeho zmluvnú zodpovednosť.

B. Obchodné právo

Uchádzač musí, pokiaľ ide o nákladnú a osobnú cestnú dopravu, najmä:

1. poznať podmienky a náležitosti stanovené na chod obchodov, všeobecné povinnosti vzťahujúce sa na prevádzkovateľov dopravy (registrácia, evidencia atď.) a dôsledky bankrotu;
2. mať primerané vedomosti o rôznych typoch obchodných spoločností a pravidlách upravujúcich ich zariadenie a chod.

C. Sociálne právo

Uchádzač musí, pokiaľ ide o nákladnú a osobnú cestnú dopravu, poznať najmä:

1. úlohu a funkciu rôznych sociálnych inštitúcií pôsobiacich v odvetví cestnej dopravy (odbory, podnikové rady, dielenský dôvernici, inšpektori práce atď.);
2. záväzky zamestnávateľov v oblasti sociálneho zabezpečenia;

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 85/368/EHS zo 16. júla 1985 o porovnateľnosti kvalifikácií v odbornom vzdelávaní medzi členskými štátmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 199, 31.7.1985, s. 56).

3. pravidlá vzťahujúce sa na pracovné zmluvy pre rôzne kategórie pracovníkov zamestnávaných podnikmi cestnej dopravy (forma zmlúv, povinnosti zmluvných strán, pracovné podmienky a pracovný čas, platená dovolenka, odmeňovanie, porušenie zmluvy atď.);
4. pravidlá uplatniteľné v čase jazdy, čase odpočinku a pracovného času, najmä ustanovenia nariadenia (EHS) č. 3821/85, nariadenia (ES) č. 561/2006, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES ⁽¹⁾ a smernice 2006/22/ES a praktické opatrenia na uplatňovanie týchto ustanovení a
5. pravidlá uplatniteľné v oblasti základnej kvalifikácie a ďalšieho pravidelného výcviku vodičov, najmä pravidlá vyplývajúce zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/59/ES ⁽²⁾.

D. Daňové právo

Uchádzač musí, pokiaľ ide o nákladnú a osobnú cestnú dopravu, poznať najmä pravidlá:

1. daň z pridanej hodnoty (DPH) na prepravné služby;
2. daň z motorových vozidiel;
3. dane za určité nákladné cestné vozidlá, mýto a poplatky za používanie infraštruktúry;
4. daň z príjmu.

E. Obchodné a finančné riadenie podniku

Uchádzač musí, pokiaľ ide o nákladnú a osobnú cestnú dopravu, najmä:

1. poznať právne predpisy a prax týkajúcu sa používania šekov, zmeniek, dlžobných úpisov, kreditných kariet a iných prostriedkov alebo spôsobov platby;
2. poznať rôzne formy úverov (bankový úver, dokumentárny akreditív, záručné vklady, hypotéky, lízing, prenájom, predaj dlžobných úpisov atď.) a poplatky a záväzky, ktoré z nich vyplývajú;
3. vedieť, čo je to súvaha, ako sa zostavuje a ako sa interpretuje;
4. byť schopný čítať a interpretovať výkaz ziskov a strát;
5. byť schopný posúdiť ziskovosť a finančnú situáciu podniku najmä na základe finančných ukazovateľov;
6. byť schopný pripraviť rozpočet;
7. poznať kalkulačné položky podniku (stále náklady, premenlivé náklady, prevádzkový kapitál, odpisy atď.) a byť schopný vypočítať náklady na vozidlo, na kilometer, na cestu alebo na tonu;
8. byť schopný zostaviť organizačnú štruktúru, pokiaľ ide o pracovníkov podniku ako celok, a zorganizovať plány práce atď.;
9. poznať zásady marketingu, reklamy a styku s verejnosťou vrátane propagácie predaja dopravných služieb a prípravy spisov zákazníkov atď.;
10. poznať rôzne druhy poistení týkajúcich sa cestnej dopravy (poistenie zodpovednosti, úrazové/životné poistenie, neživotné poistenie a poistenie batožiny) a záruky a záväzky, ktoré z nich vyplývajú;
11. poznať aplikácie elektronického prenosu údajov v cestnej doprave;

pokiaľ ide o nákladnú cestnú dopravu:

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES z 11. marca 2002 o organizácii pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave (Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 35).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/59/ES z 15. júla 2003 o základnej kvalifikácii a pravidelnom výcviku vodičov určitých cestných vozidiel nákladnej a osobnej dopravy (Ú. v. EÚ L 226, 10.9.2003, s. 4).

12. byť schopný uplatňovať pravidlá upravujúce fakturovanie služieb nákladnej cestnej dopravy a poznať význam a dôsledky Incoterms;
13. poznať rôzne kategórie dopravných zariadení, ich úlohu, funkcie a prípadne ich stav;
pokiaľ ide o osobnú cestnú dopravu:
14. byť schopný uplatňovať pravidlá upravujúce cestovné a tvorbu cien vo verejnej a súkromnej osobnej doprave;
15. byť schopný uplatňovať pravidlá upravujúce fakturovanie služieb osobnej cestnej dopravy.

F. Prístup na trh

Uchádzač musí, pokiaľ ide o nákladnú a osobnú cestnú dopravu, poznať najmä:

1. predpisy upravujúce podnikanie v cestnej doprave vykonávanej za poplatok alebo úhradu, prenájom a subdodávku priemyselných vozidiel, a najmä pravidlá upravujúce oficiálnu organizáciu podnikania, udeľovanie povolenia na jeho výkon, povolenia na uskutočňovanie cestnej dopravy v rámci Spoločenstva a mimo Spoločenstva, kontroly a sankcie;
2. pravidlá zakladania podniku cestnej dopravy;
3. rôzne doklady potrebné na prevádzkovanie služieb cestnej dopravy a zavedenie kontrolných postupov s cieľom zabezpečiť, aby sa schválené doklady týkajúce sa každej prepravnej operácie, najmä doklady týkajúce sa vozidla, vodiča, tovaru a batožiny, nachádzali tak vo vozidle, ako aj v priestoroch podniku;

pokiaľ ide o nákladnú cestnú dopravu:

4. pravidlá organizácie trhu služieb cestnej nákladnej dopravy, ako aj manipulácie s nákladom a logistiky;
5. formálne požiadavky na hraniciach, úlohu a dosah T dokumentov a TIR karnetov, ako aj povinnosti a zodpovednosť vyplývajúce z ich používania;

pokiaľ ide o osobnú cestnú dopravu:

6. pravidlá organizácie trhu osobnej cestnej dopravy;
7. pravidlá zavádzania služieb osobnej cestnej dopravy a vypracovania plánov dopravy.

G. Technické normy a technické aspekty prevádzky

Uchádzač musí, pokiaľ ide o nákladnú a osobnú cestnú dopravu, najmä:

1. poznať pravidlá týkajúce sa hmotnosti a rozmerov vozidiel v členských štátoch a postupy, ktorými sa treba riadiť v prípade nadmerných nákladov, ktoré predstavujú výnimku z týchto pravidiel;
2. byť schopný vybrať v závislosti od potrieb podniku vozidlá a ich diely (podvozok, motor, prevodový systém, brzdový systém atď.);
3. poznať formálne požiadavky týkajúce sa typového schválenia, evidencie a technickej kontroly týchto vozidiel;
4. vedieť, aké opatrenia sa musia prijať na zníženie hluku a na boj proti znečisteniu ovzdušia emisiami z motorových vozidiel;
5. byť schopný zostaviť plány pravidelnej údržby vozidiel a ich vybavenia;

pokiaľ ide o nákladnú cestnú dopravu:

6. poznať rôzne typy zariadení na manipuláciu s nákladom a jeho nakladanie (zadné sklopné dosky, kontajnery, palety atď.) a byť schopný zavádzať postupy a vydávať pokyny týkajúce sa nakládky a vykládky tovaru (rozloženie zaťaženia, stohovanie, ukladanie, zabezpečenie a zaklinovanie atď.);
7. poznať rôzne techniky kombinovanej dopravy (piggy-back, ro-ro);
8. byť schopný zaviesť postupy na dodržiavanie pravidiel týkajúcich sa prepravy nebezpečných vecí a odpadov, najmä pravidiel vyplývajúcich zo smernice 2008/68/ES ⁽¹⁾ a nariadenia (ES) č. 1013/2006 ⁽²⁾;
9. byť schopný zaviesť postupy dodržiavania pravidiel týkajúcich sa prepravy potravín podliehajúcich skaze, najmä pravidiel vyplývajúcich z Dohody o medzinárodnej preprave potravín podliehajúcich skaze a o osobitnom vybavení, ktoré sa má používať na takúto prepravu (ATP);
10. byť schopný zaviesť postupy dodržiavania pravidiel týkajúcich sa prepravy živých zvierat.

H. Bezpečnosť na cestách

Uchádzač musí, pokiaľ ide o nákladnú a osobnú cestnú dopravu, najmä:

1. vedieť, aké kvalifikácie sa vyžadujú od vodičov (vodičský preukaz, lekárske potvrdenia, potvrdenia o dobrom zdravotnom stave atď.);
2. byť schopný prijať potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby vodiči dodržiavali dopravné predpisy, zákazy a obmedzenia premávky platné v rôznych členských štátoch (obmedzenia rýchlosti, prednosti, obmedzenia zastavenia a státia, používanie svetiel, dopravné značenie atď.);
3. byť schopný zostaviť pokyny pre vodičov na kontrolu plnenia bezpečnostných požiadaviek, pokiaľ ide o stav vozidiel, ich vybavenie a náklad a pokiaľ ide o preventívne opatrenia, ktoré je potrebné prijať;
4. byť schopný stanoviť postupy, ktorými sa treba riadiť v prípade nehody, a zaviesť vhodné postupy na prevenciu opakovaného výskytu nehôd alebo závažných dopravných priestupkov;
5. byť schopný zaviesť postupy na správne zabezpečenie tovaru a poznať príslušné techniky;

pokiaľ ide o osobnú cestnú dopravu:

6. mať základné vedomosti o usporiadaní cestnej siete členských štátov.

II. ORGANIZÁCIA SKÚŠKY

1. Členské štáty zorganizujú povinnú písomnú skúšku, ktorú môže doplniť nepovinná ústna skúška, s cieľom preukázať, či uchádzači o povolenie na výkon povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy dosiahli požadovanú úroveň vedomostí v predmetoch uvedených v časti I, osobitne ich schopnosť používať nástroje a techniky týkajúce sa týchto predmetov a plniť zodpovedajúce realizačné a koordinačné úlohy.
 - a) Povinná písomná skúška bude pozostávať z dvoch testov, a to:
 - i) písomné otázky pozostávajúce z otázok s viacerými možnosťami (každá so štyrmi možnými odpoveďami), z otázok vyžadujúcich si priamu odpoveď alebo z kombinácie oboch systémov;
 - ii) písomné práce/prípadové štúdie.Každý test bude minimálne trvať dve hodiny.
 - b) V prípade, že sa zorganizuje ústna skúška, členské štáty môžu podmieniť účasť na tejto skúške úspešným vykonaním písomnej skúšky.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/68/ES z 24. septembra 2008 o vnútrozemskej preprave nebezpečného tovaru (Ú. v. EÚ L 260, 30.9.2008, s. 13).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1).

2. Pokiaľ členské štáty organizujú aj ústnu skúšku, musia stanoviť pre každý z týchto troch testov váhu bodov, a to najmenej 25 % a najviac 40 % z celkového počtu bodov, ktoré sa majú udeliť.

Pokiaľ členské štáty organizujú iba písomnú skúšku, musia stanoviť pre každý test váhu bodov, a to najmenej 40 % a najviac 60 % z celkového počtu bodov, ktoré sa majú udeliť.

3. Pokiaľ ide o všetky testy, žiadatelia musia dosiahnuť v priemere aspoň 60 % z celkového počtu pridelovaných bodov, pričom v každom danom teste musia dosiahnuť aspoň 50 % z celkového možného počtu bodov. Členský štát môže len pri jednom teste znížiť percentuálnu hodnotu z 50 % na 40 %.
-

PRÍLOHA II

Bezpečnostné prvky a vzor osvedčenia o odbornej spôsobilosti

Osvedčenie musí obsahovať aspoň dva z týchto bezpečnostných prvkov:

- hologram,
 - osobitné vlákna v papieri viditeľné pod UV svetlom,
 - aspoň jeden riadok mikrotlače (tlač, ktorú vidieť len pod lupou a ktorá sa nedá reprodukovat' kopírovacími strojmi),
 - hmatateľné znaky, symboly alebo vzory,
 - dvojité číslovanie: sériové číslo a číslo vydania,
 - ochranné vzorkované pozadie s jemnými gilošovanými vzormi a írisovou tlačou.
-

PRÍLOHA III

Vzor osvedčenia o odbornej spôsobilosti

EURÓPSKE SPOLOČENSTVO

(Papier tmavobéžovej farby Pantone – formát DIN A 4, papier z buničiny, 100 g/m² alebo viac)

[Text v úradnom(-ých) jazyku(-och) alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu vydávajúceho osvedčenie]

Rozlišovací symbol dotknutého členského štátu ⁽¹⁾

Názov oprávneného orgánu alebo úradu ⁽²⁾

OSVEDČENIE O ODBORNEJ SPÔSOBILOSTI V OBLASTI CESTNEJ NÁKLADNEJ/OSOBNEJ DOPRAVY ⁽³⁾

Č.

Orgán/úrad

týmto osvedčuje, že ⁽⁴⁾

narodený(-á)v

zložil(-a) testy skúšky (rok:, dátum skúšky:) ⁽⁵⁾ potrebné na získanie osvedčenia o odbornej spôsobilosti v oblasti cestnej nákladnej/osobnej ⁽³⁾ dopravy v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy ⁽⁶⁾.

Toto osvedčenie je postačujúcim dôkazom odbornej spôsobilosti uvedenej v článku 21 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

Vydané v dňa ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Rozlišovacie znaky symboly členských štátov: (B) Belgicko, (BG) Bulharsko, (CZ) Česká republika, (DK) Dánsko, (D) Nemecko, (EST) Estónsko, (IRL) Írsko, (GR) Grécko, (E) Španielsko, (F) Francúzsko, (I) Taliansko, (CY) Cyprus, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (L) Luxembursko, (H) Maďarsko, (M) Malta, (NL) Holandsko, (A) Rakúsko, (PL) Poľsko, (P) Portugalsko, (RO) Rumunsko, (SLO) Slovinsko, (SK) Slovensko, (FIN) Fínsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené kráľovstvo.

⁽²⁾ Úrad alebo orgán, ktorý každý členský štát Európskeho spoločenstva vopred určil na vydávanie tohto osvedčenia.

⁽³⁾ Nehodiace sa vypustiť.

⁽⁴⁾ Priezvisko a meno; miesto a dátum narodenia.

⁽⁵⁾ Identifikácia skúšky.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 51

⁽⁷⁾ Odtlačok pečiatky a podpis oprávneného orgánu alebo úradu vydávajúceho osvedčenie.

PRÍLOHA IV

Najzávažnejšie porušenia na účely článku 6 ods. 2 písm. a)

1. a) Prekročenie maximálneho šesťdňového alebo štrnásťdňového času jazdy o 25 % alebo viac.
b) Prekročenie maximálneho denného času jazdy počas denného pracovného času o 50 % alebo viac bez prestávky alebo bez neprerušeného odpočinku počas najmenej 4,5 hodiny.
 2. Nenamontovaný tachograf a/ani obmedzovač rýchlosti alebo použitie podvodného zariadenia, ktoré dokáže zmeniť záznamy zapisovacieho vybavenia a/alebo obmedzovača rýchlosti, alebo sfalšovanie hárku so záznamami alebo údajov získaných z tachografu a/alebo karty vodiča.
 3. Riadenie vozidla bez platného osvedčenia o technickej kontrole, ak sa tento doklad vyžaduje podľa práva Spoločenstva, a/alebo veľmi závažné nedostatky okrem iného na úrovni brzdového systému, spojov v riadení, kolies/pneumatík, perovania alebo podvozku, ktoré by predstavovali také bezprostredné ohrozenie bezpečnosti cestnej premávky, ktoré vedie k rozhodnutiu o znehybnení vozidla.
 4. Preprava nebezpečných vecí, ktorá je zakázaná, alebo preprava takých vecí v zakázaných alebo neschválených prepravných prostriedkoch alebo bez ich označenia ako nebezpečné veci na vozidle, v dôsledku čoho sú ohrozené životy alebo životné prostredie do takej miery, že to vedie k rozhodnutiu o znehybnení vozidla.
 5. Preprava cestujúcich alebo tovaru bez držby platného vodičského preukazu alebo uskutočnená podnikom, ktorý nie je držiteľom platnej licencie Spoločenstva.
 6. Vodič, ktorý používa falšovaný vodičský preukaz, ktorého nie je držiteľom alebo ktorý získal na základe falošných vyhlásení a/alebo pozmenených dokladov.
 7. Preprava tovaru, pri ktorej celková povolená hmotnosť presiahla 20 % alebo viac pri vozidlách s celkovou povolenou hmotnosťou väčšou ako 12 ton a 25 % alebo viac pri vozidlách s celkovou povolenou hmotnosťou menšou ako 12 ton.
-